

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judcători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Plămădeală Ghenadie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe

Ignatov Lev Xxxxx, născut la xxxxx, originar
și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 16.10.2020 - 24.12.2020;
2. Instanța de apel: 29.01.2021 - 19.05.2021;
3. Instanța de recurs ordinar: 26.08.2021 - 14.12.2021.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 24 decembrie 2020, *cauza fiind examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în baza art.364¹ Cod de procedură penală*, Ignatov Lev a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și în baza acestei legi, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate privind gestionarea sau circulația drogurilor, a etnobotanicelor sau a analogilor acestora, pe un termen de 3 (trei) ani.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

A fost admisă cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Ignatov Lev în contul statului a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-1-R-3116 din 03 septembrie 2020, în sumă de 1680 (una mie șase sute optzeci) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Ignatov Lev, contrar prevederilor Legii nr. 382 din 06 mai 1999 cu privire la circulația substanțelor

stupefiante, psihotrope și precursorilor, ilegal a păstrat droguri, în următoarele circumstanțe.

Astfel, pe 03 august 2020, aproximativ la ora 23:09, Boțico Valeriu, inspector al plutonului nr. 1 al companiei batalionului nr. 3 a Unității Militare 1001 a Inspectoratului General de Carabinieri, patrulând pe str. Xxxxx, din mun. Chișinău, în scopul menținerii ordinii publice, în urma manifestării unui comportament neadecvat, fiind suspectată de consum de droguri sau de alte substanțe stupefiante, a stopat o persoană de gen masculin care, în urma verificării s-a dovedit a fi Ignatov Lev.

Conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 03 august 2020, de la Ignatov Lev a fost ridicat din buzunarul stâng un pachetel transparent în interiorul căruia se afla o substanță gălbuie, mărunțită, cu miros specific.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-3116 din 03 septembrie 2020, masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare galbenă, prezentată spre examinare într-un pachet de polimer, ridicată în urma efectuării cercetării la fața locului reprezintă produs etnobotanic ce conține cannabinoizii sintetici - MDMB (N)-2201 și ADBICA-F, care nu se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, psihotrope și/sau precursorilor acestora. Cantitatea produsului etnobotanic îmbibat cu cannabinoizii sintetici MDMB (N)-2201 și ADBICA-F, constituie 1,61 gr.

Conform concluziei Comitetului permanent pentru controlul asupra drogurilor din cadrul Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, cannabinoidul sintetic ADBICA-F (C₂₀H₂₈FN₃O₂) este analog al substanței canabimimetice ilicite 5F-PB-22 și 5F-APINACA. Conform concluziei Comitetului permanent pentru controlul asupra drogurilor din cadrul Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, substanța MDMB (N)-2201, cu formula moleculară C₂₀H₂₈FN₃O₃, este cunoscută sub denumirea 5F-ADB, 5F-methyl-AMB, 5FMDMB- PINACA, care reprezintă un produs cannabinoid sintetic cu proprietăți psihotrope fiind analog al unor substanțe canabimimetice psihotrope similare, și anume 5F-AMB, ABPINACA, care se regăsesc în Hotărârea Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006, pe pozițiile 191, 188 și, respectiv, ca mase vegetale indicate pe poziția 193. Conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, cantitatea de 1,61 gr de substanță 5F-MDMBPINACA și 5F-AMB, constituie proporții deosebit de mari .

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Ignatov Lev a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, individualizată prin „*circulația ilegală a drogurilor, a etnobotanicelor sau a analogilor acestora fără scop de instrăinare, adică păstrarea drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de instrăinare*”.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Casian Cornel a declarat apel, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Ignatov Lev să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, urmând ai fi stabilită o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a invocat că, dependența de droguri este o boală care are impact asupra creierului, și din cauza aceasta, nu poate fi vorba doar de voință. Consumul de droguri reprezintă o afecțiune cronică a creierului, care deseori recidivează și care provoacă consumul de droguri compulsiv, în ciuda consecințelor dăunătoare pentru cel dependent și pentru cei din jurul său. Este o afecțiune a creierului pentru că duce la schimbări în structura și funcționarea creierului. Deși este adevărat că pentru majoritatea oamenilor decizia de a lua prima dată droguri este voluntară, în timp schimbările din creier provocate de abuzul de substanțe poate afecta controlul de sine al persoanei și capacitatea de a lua decizii sănătoase, și în același timp să creeze un intens impuls să ia droguri.

Apelantul a considerat că corectarea inculpatului fără izolarea lui de societate nu este posibilă, iar ceea ce el ar conștientiza existența pericolului de a fi anulată suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, în cazul încălcării condițiilor termenului de probă, nu depinde doar de voința acestuia, întrucât consumul de droguri reprezintă o afecțiune cronică a creierului, care deseori recidivează.

Faptul că inculpatul a trecut un program de reabilitare fiind codificat la Centrul medical „Încredere” pe un termen de 3 ani împotriva alcoolismului, reprezintă un factor mai grav de revenire a ultimului la consumul de alcool, cât și la cel de droguri.

Recunoscându-și vina în comiterea infracțiunii, nu înseamnă neapărat că se căiește sincer de cele săvârșite, când doar pentru a reduce, a ușura din pedeapsa prevăzută la infracțiunea în cauză.

Procurorul a susținut, că fiindu-i aplicată o pedeapsă mai blândă, nu înseamnă că acesta își v-a corecta comportamentul, v-a duce la respectarea ordinii stabilite în societate, ci dimpotrivă poate fi predispus, motivat la comiterea de noi infracțiuni similare sau de alt gen.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea unei hotărâri ar trebui să evidențieze că au fost examinate cu adevărat chestiunile esențiale ce au fost prezentate.

Principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care au condus la adoptarea uneia sau altei soluții și să le conteste dacă sistemul prevede o cale de atac împotriva acestei

hotărâri, lipsa motivării unei hotărâri, punând în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufland împotriva Belgiei).

Prin urmare, acuzarea a insistat că, circumstanțele reale și personale reținute în sarcina lui Ignatov Lev, indică la faptul că pentru a atinge scopul pedepsei prevăzut de legiuitor la art. 61 Cod penal, cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, din care motive, s-a apreciat că aplicarea unei asemenea pedepse va atinge scopul pedepsei penale. A considerat că, instanța a aplicat o pedeapsa prea blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2021 a fost respins apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare acuzării în instanța de judecată, Casian Cornel, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat că, judecata în instanța de fond s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, potrivit art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și legalitatea sentinței atacate este verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

Astfel, instanța de apel a reținut, că cauza penală în prima instanță a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală, în baza cererii scrise personal de inculpat (f.d.99), acceptată prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 09.11.2020 (f.d.104).

Astfel, fiind audiat în ședința instanței de judecată, inculpatul Ignatov Valeri, a susținut declarațiile date în cadrul urmăririi penale, fiind avertizat pentru darea mărturiilor false, conform art. 312 Cod penal, potrivit căruia a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, a acceptat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod procedură penală și nu a solicitat administrarea de probe noi.

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce a condiționat concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Astfel, la caz s-a constatat, că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect

ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Ignatov Lev în baza art. 217 alin.(4), lit. b) Cod penal, după indici calificativi - *circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, manifestată prin procurarea și păstrarea etnobotanicelor, săvârșită în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.*

Examinând probatorul administrat, instanța de apel a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Ignatov Lev, pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile martorului Boțico Valeriu (f. d. 19, 20); declarațiile martorului Chezîm Oleg (f. d. 21, 22); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03 august 2020, prin care a fost ridicată substanța necunoscută, mărunțită, de origine vegetală (f. d. 13); raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-1-R-3116 din 03 septembrie 2020, prin care s-a stabilit că masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare galbenă, prezentată spre examinare într-un pachet din polimer, ridicată în urma efectuării cercetării la fața locului, reprezintă produs etnobotanic ce conține cannabinoizii sintetici - MDMB(N) - 2201 și ADBICA-F, care nu se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, psihotrope și/sau precursorilor acestora, pe teritoriul Republicii Moldova. Cantitatea produsului etnobotanic îmbibat cu cannabinoizii sintetici MDMB(N)-2201 și ADBICA-F, constituie 1,61 gr. (f. d. 26-29); ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict din 25 septembrie 2020 a plicului cu nr. 3116-1/1, în care se află un pachetel cu masa vegetală de culoare gălbuie, (f.d. 31).

Instanța de apel, examinând probatorul, a considerat dovedită indubitabil vina inculpatului Ignatov Lev în comiterea circulației ilegale a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, manifestată prin procurarea și păstrarea etnobotanicelor, săvârșită în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare, acțiunile acestuia just au fost calificate în temeiul art. 217 alin.(4), lit. b) Cod penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art.27 Cod de procedură penală, verificând probele administrate prin prisma prevederilor art.95 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere a admisibilității lor, le-a apreciat ca fiind pertinente, concludente și utile, ori în ședință nu s-au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea a careva încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea lor.

La capitoul individualizării pedepsei, instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel la fel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este una gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este supus răspunderii penale, anterior a fost condamnat, a recunoscut vina, de influența pedepsei aplicate asupra

corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Așadar, instanța de apel a constatat că instanța de fond și-a argumentat riguros soluția referitor la capitolul numirii pedepsei și a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia necesității numirii inculpatului a pedepsei în formă de închisoare.

În acest sens, instanța de apel a remarcat că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond a aplicat inculpatului, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4), lit. b) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, instanța de fond a suspendat condiționat inculpatului Ignatov Lev, pedeapsa numită, stabilindu-i un termen de probațiune de 3 ani.

Prin urmare, instanța de fond a considerat, că în privința inculpatului Ignatov Lev poate fi atins scopul legii penale, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, învederând lipsa circumstanțelor agravante, prezența circumstanțelor atenuante ca căința sinceră și contribuția activă la descoperirea infracțiunii.

Totodată, instanța de fond a ținut cont de faptul că, inculpatul a recunoscut vinovăția integral, prin urmare a concluzionat că este echitabilă aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată pe un termen de probațiune de 3 ani.

În acest context, instanța de apel a considerat că instanța de fond corect a conchis că o pedeapsă privativă de libertate cu suspendare în condițiile art. 90 Cod penal este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or, inculpatul urmează să conștientizeze faptele comise fără a fi privat real de libertate.

Instanța de apel a notat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

În același rând, instanța de apel a remarcat că în textul art. 90 alin. (1) Cod penal, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

La rândul său, instanța de apel a constatat că la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță, instanța de fond a pus accentul și pe personalitatea persoanei vinovate, învederând și celelalte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de fond întemeiat a conchis că împrejurările prezentei cauze penale, îndeosebi cele reținute de către această instanță, ce vizează personalitatea inculpatului, sunt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, astfel că dânsul nu are antecedente penale, dar și având în vedere faptul că prejudicierea relațiilor sociale cu privire la circulația legală de plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope, are consecințe cu un pronunțat caracter grav, reprezentând una din cele mai importante probleme sociale, cu atât mai mult că acesta reprezintă tendințe ascendente, însă cu toate acestea pedeapsa închisorii, nu urmează a fi executată real, dar în condițiile suspendării acesteia cu stabilirea unui termen de probație.

Sanctiunea art. 217 alin. (4) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

În concluzie, instanța de apel a statuat că pedeapsa stabilită de către instanța de fond cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către inculpat, precum și de alte persoane.

În cele din urmă, instanța de apel a concluzionat că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Ignatov Lev, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 24 decembrie 2020.

Instanța de apel a respins solicitarea acuzatorului de stat privind aplicarea pedepsei în privința inculpatului cu executare reală în penitenciar, or, instanța de judecată la individualizarea pedepsei, pe lângă faptul că a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise de inculpat, care face parte din categoria infracțiunilor grave, a luat în considerație și personalitatea acestuia.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară, recurs ordinar procurorul Țurcanu Svetlana, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei atacate în partea pedepsei în privința inculpatului Ignatov Lev și dispunerea rejudecării cauzei penale în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul indică următoarele motive:

- potrivit prevederilor art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile în care instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- subsidiar, în sensul prevederilor art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului și în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- în cazul dat, în opinia subsemnatului, instanța de apel, judecând în fapt și în drept cererea de apel a procurorului a admis erori de drept cu privire la motivarea soluției de respingere a argumentelor procurorului apelant, pe dimensiunea alegerii de către instanța de fond a modalității de executare a pedepsei închisorii numite în sarcina inculpatului Ignatov Lev, erori de drept prevăzute explicit de pct.6, 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală;

- acuzarea de stat consideră că modalitatea de executare a pedepsei închisorii aleasă de către instanța de fond și acceptată de către cea de apel nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta săvârșită, impactul social al ei, personalitatea inculpatului și comportamentul acestuia în timpul și după consumarea evenimentului prejudiciabil;

- ținând cont de sensul prevederilor legii materiale indicate în art. 90 Cod penal, în cauza lui Ignatov Lev nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, or, personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei bune conduite, care ar fi permis instanțelor de fond și apel de a da dovadă de indulgență în privința inculpatului;

- recurentul opinează că instanțele de fond și cea de apel nu au ținut cont de faptul că inculpatul Ignatov Lev s-a aflat anterior în conflict cu legea în legătură cu săvârșirea unor infracțiuni similare, iar după termenul de probă ispășit nu s-a corectat în spiritul respectării legalității și ordinii de drept;

- potrivit actelor cauzei penale (f. d. 39-40), Ignatov Lev s-a aflat anterior în conflict cu legea urmare a săvârșirii cu intenție directă, a infracțiunilor prevăzute la art. 225/5 alin.(1) lit. b), c), d) Cod penal și respectiv de 2 ori a art.217 alin.(1) Cod penal;

- deși procurorul care a reprezentat acuzarea în fața instanței de fond nu a anexat la cauza penală materialele relevante despre istoricul infracțional al inculpatului Ignatov Lev (urmare a insuficienței de informații despre mișcarea cauzelor penale indicate în cazierul penal), în cadrul cercetărilor judecătorești în instanța de apel, inculpatul a confirmat faptul tragerii anterioare a dânsului la răspundere penală, însă nu a putut explica pentru săvârșirea cărei fapte a fost urmărit penal, dar și dacă a fost supus unor pedepse penale;

- în condițiile în care inculpatul Ignatov Lev s-a aflat anterior în conflict cu legea, dacă nu instanța de fond atunci instanța de apel trebuia să țină cont de această împrejurare (confirmată nemijlocit de către inculpat în cadrul cercetărilor judecătorești) și să o valorifice în ordinea stabilită de lege la individualizarea modalității de executare de către inculpat a pedepsei numite în sarcina acestuia de către instanța de fond;

- subsidiar, instanța de apel urma să țină cont de faptul că datorită impunității inculpatului (urmare a liberării lui de răspundere penală din motivul aplicării Legii amnistiei din 20.08.1999 pentru infracțiunea prevăzută de art. 225/5 alin. (1) Cod penal, precum și suspendării condiționate a executării pedepsei pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (1) Cod penal) acesta nici nu a realizat că a fost tras la răspundere penală, de vreme nu își mai amintește nici evenimentele/faptele pentru care a fost urmărit penal;

- se reține dincolo de orice dubiu rezonabil în această ordine de idei că inculpatul Ignatov Lev nu și-a făcut concluziile necesare urmare a tragerii anterioare la răspundere penală și a săvârșit cu intenție directă o nouă infracțiune similară;

- deasemenea, în opinia părții acuzării, instanțele de fond și apel nu au valorificat efectiv în cazul procesului logico-juridic de individualizare a modalității de executare a pedepsei închisorii de către inculpatul Ignatov Lev faptul că respectivul nu a fost sincer pe tot parcursul procesului penal de vreme ce a încercat să inducă în eroare atât organul de urmărire penală cât și instanțele de fond și apel despre consumul de droguri care în cadrul cercetării judecătorești în instanța de apel a declarat că „... în a. 2005 a fost plasat în arest preventiv, după care s-a luat în mâni și nu a mai consumat droguri” ca tot el să declare că „deși nu consumă regulat droguri, ...”, astfel acesta a continuat și continuă comiterea de noi infracțiuni similare până când nu este depistat de către organul de urmărire penală;

- în condițiile respective, partea acuzării consideră că Ignatov Lev nu a conștientizat pericolul social pe care îl prezintă fapta sa, nu se căiește sincer și în condițiile respective nu poate beneficia de indulgența instanțelor de judecată împuternicite de a-i numi pedeapsa penală;

- într-o altă ordine de idei, nu trebuia neglijată de către instanțele de fond și apel atitudinea inculpatului față de normele sociale și în special cele derivate morale, unanim recunoscute în societatea modernă, pe care inculpatul le-a încălcat în timpul săvârșirii infracțiunii;

- astfel, așa cum rezultă din probele administrate de către partea acuzării și asupra veridicității căreia inculpatul nu a obiectat, ultimul a fost depistat la locul derulării evenimentelor prejudiciabile fiind drogat și în stare de inconștientă, într-un loc public intens populat - în apropiere de stația de așteptare a transportului public de pe str. Xxxxx, la o oră la care adolescenții revin spre domiciliu, asupra cărora starea fizică și psihică a inculpatului ar putea influența negativ;

- instanța de apel, devreme ce s-a solidarizat cu soluția dată de către instanța de fond pe dimensiunea individualizării modalității de executare de către inculpatul Ignatov Lev a pedepsei închisorii, era obligată să argumenteze motivat privind împrejurările care o fac să creadă că inculpatul nu va mai recidiva așa cum s-a întâmplat în speța dată și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc temei pentru aplicarea art.90 Cod penal;

- acuzarea consideră că instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului Ignatov Lev nu a ținut cont de faptul că: fapta săvârșită de inculpat se prezintă de o rezonanță socială deosebit de sporită; rolul și scopul pedepsei penale de a curma și preîntâmpina săvârșirea de noi infracțiuni, în special din categoria analizată, or în situația constatării majorării amplitudinii infracțiunilor analogice, statul are scop primordial de a contracara săvârșirea acestora; modul în care fost săvârșită infracțiunea, cantitatea și categoria substanțelor psihotrope depistate la inculpatul Ignatov Lev, or s-a dovedit că prin aceasta, inculpatul a negat și acele relații și norme sociale care vin să protejeze drepturile și intereselor cetățenilor țării noastre;

- reieșind din cele enunțate supra, instanța de apel urma a ține cont de faptul că inculpatul Ignatov Lev, potrivit cazierului contravențional (f.d 43) anterior a fost pedepsit în a. 2019 pentru încălcarea ordinii publice, iar în a. 2017 pentru apariția în locuri publice în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice sau alcoolice, se află la evidența medicului narcolog din a. 2017 cu d-za „alcoolism cronic” ceea ce denotă faptul că inculpatul este o persoană cu un comportament agresiv, și intenționat sfidează legea, recidivează - căința inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate a fost una formală, exprimată de inculpat, exclusiv în scopul atenuării pedepsei ce urma a-i fi stabilită, fapt ce denotă că careva concluzii necesare de pe urma faptelor criminale nu și-a făcut, respectiv în cadrul cercetării judecătorești inculpatul nu a manifestat o căință sinceră care ar putea dovedi existența la acesta a unor sentimente de retrăiri și autocritică pentru faptele incriminate care au fost săvârșite în circumstanțele reale ale cazului;

- acuzarea consideră că recunoașterea vinovăției în sine nu poate fi catalogată ca o circumstanță atenuantă odată ce este o condiție impusă la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, prin urmare, se constată că aceasta nu urma a fi luată în considerație de instanțe ca o circumstanță în contextul art. 76 Cod penal;

- prin urmare, acuzarea este de părerea că, în prezenta cauză, instanța de apel nu s-a condus de dispoziția art. 61 și art. 75 alin. (1) Cod penal;

- acuzarea consideră că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează conform prevederilor art. 435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel;

- în condițiile expuse supra, subsemnatul constată că instanța de apel nu s-a expus motivat asupra tuturor argumentelor invocate de către apelant, și că a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, fapt care echivalează cu erorile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziei pronunțate de instanța de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze hotărârea, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct.8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că recurentul, drept temeiuri pentru declararea recursului a indicat prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală și anume că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată.

Din conținutul recursului declarat de către procurorul Țurcanu Svetlana, rezultă că acesta nu este de acord cu decizia instanței de apel în latura stabilirii pedepsei lui Ignatov Lev privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, considerând-o

neîntemeiată.

Colegiul penal lărgit menționează că prima instanță, corect a constatat că vinovăția inculpatului Ignatov Lev de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, a fost dovedită prin cumulul de probe administrat la urmărirea penală, verificate în instanța de apel, analizat prin prisma art.101 Cod de procedură penală.

Astfel, cu privire la constatarea instanței de apel din decizia sa (f.d.157), în care aceasta menționează că „[...] instanța de fond întemeiat a conchis că împrejurările prezentei cauze penale, îndeosebi cele reținute de către această instanță, ce vizează personalitatea inculpatului, sunt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, astfel că dânsul nu are antecedente penale, dar și având în vedere faptul că prejudicierea relațiilor sociale cu privire la circulația legală de plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope, are consecințe cu un pronunțat caracter grav, reprezentând una din cele mai importante probleme sociale, cu atât mai mult că acesta reprezintă tendințe ascendente, însă cu toate acestea pedeapsa închisorii, nu urmează a fi executată real, dar în condițiile suspendării acesteia cu stabilirea unui termen de probațiune. [...]”, Colegiul penal lărgit atestă că este una generală, neconcretă și inadmisibilă, deoarece potrivit art.90 Cod penal, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului, motivând obligatoriu condamnarea cu suspendare condiționată a executării pedepsei, ținând cont de toate circumstanțele cauzei stabilite.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii - condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului - condiții subiective.

În cadrul condițiilor suspendării, persoana condamnatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Pentru a-și formula o astfel de convingere, instanța trebuie să efectueze o analiză completă a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, la locul de muncă, înainte și după săvârșirea faptei, în timpul judecății etc.

Mai mult, potrivit prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Conform prevederilor art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de

săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii unei pedepse sub formă de închisoare, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probațiune stabilit de instanța de judecată.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit remarcă că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

La caz, potrivit materialelor cauzei rezultă că prima instanță a dispus în temeiul art.90 Cod penal, suspendarea executării pedepsei închisorii de către inculpatul Ignatov Lev pe un termen de probațiune de 3 ani, cu obligarea să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent, soluție menținută și de către instanța de apel. În virtutea celor menționate, Colegiul penal lărgit reține că această concluzie este greșită, or inculpatul Ignatov Lev a comis o infracțiune gravă, prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, care se atribuie la capitolul infracțiuni contra sănătății publice și convețuirii sociale. Totodată, se reține că acesta nu este la prima abatere, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, fiindu-i aplicate prevederile art. 90 Cod penal, inculpatul nu și-a făcut concluziile necesare urmare a tragerii anterioare la răspundere penală și a săvârșit cu intenție directă o nouă infracțiune similară și respectiv aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia nu va duce la realizarea scopului preventiv - educativ a legii penale.

Aplicarea suspendării condiționate a pedepsei stabilită inculpatului nu este una echitabilă în raport cu cele săvârșite, la stabilirea ei instanțele de fond urmau să țină cont atât de scopul preventiv și educativ al pedepsei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, circumstanțele cauzei, de caracterul și gradul prejudiciabil al

infracțiunii săvârșite și de pericolul social pe care îl prezintă inculpatul în societate, de personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere penală, săvârșind cu intenție directă, infracțiunea prevăzută la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, a fost depistat la locul derulării evenimentelor prejudiciabile fiind drogat și în stare de inconștiență, în loc public, intens populat - în apropiere de stația de așteptare a transportului public de pe str. Xxxxx, la o oră la care adolescenții revin spre domiciliu, asupra cărora starea fizică și psihică a inculpatului ar putea influența negativ, comportamentul sfidător și neserios în timpul săvârșirii infracțiunii, nu a conștientizat pericolul social pe care îl prezintă fapta sa, precum și de faptul că traficul ilicit de substanțe narcotice și consumul abuziv de droguri este problema majoră a societății, care și menține tendințele de influență negativă atât asupra situației infracționale, cât și asupra sănătății publice.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită și poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai deocamdată în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

O condiție prevăzută expres în alin.(1) art.90 din Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege. Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze soluția de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

Prin urmare, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei, instanța trebuie să dea o motivare suplimentară, din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul pedepsei stabilite.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a considerat eronat posibilă atingerea scopului pedepsei penale în condiții non-privative de libertate, luând în considerație faptul că inculpatul nu are antecedente penale, *fără a lua în calcul celelalte circumstanțe importante ale cauzei* și în special: pericolul social al

faptei, personalitatea inculpatului, nefiind la prima abatere, anterior a mai comis infracțiuni similare (f.d. 39-40), fiindu-i acordată o șansă, prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, totodată, potrivit cazierului contravențional (f.d 43) inculpatul Ignatov Lev anterior a fost pedepsit în anul 2019 pentru încălcarea ordinii publice, iar în anul 2017 pentru apariția în locuri publice în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice sau alcoolice, se află la evidența medicului narcolog din anul 2017 cu diagnoza „alcoolism cronic” ceea ce denotă faptul că inculpatul este o persoană cu un comportament agresiv, și intenționat sfidează legea, recidivează, *circumstanțe*, care în cumul condiționează aplicarea unei pedepse cu executarea reală, fiind eronat aplicate prevederile art.90 Cod penal.

Prin urmare, rejudecând cauza, ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite, de urmările prejudiciabile a acestei infracțiuni, care comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, *instanța de recurs* conchide că în privința lui Ignatov Lev, urmează a fi menținută pedeapsa stabilită de către instanța de fond în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, pedeapsa de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate privind gestionarea sau circulația drogurilor, a etnobotanicelor sau a analogilor acestora, pe un termen de 3 (trei) ani, dar urmează a fi stabilită cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis, adică cu excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, deoarece doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul va conștientiza gravitatea acțiunilor sale, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată, Colegiul penal lărgit specifică că, în speță, sunt respectate exigențele art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației inculpatului, menționându-se că urmează a fi diferențiată noțiunea de individualizare a pedepsei de noțiunea de individualizare a executării pedepsei. Prin actul de individualizare a executării pedepsei cu suspendarea executării instanța pune pe cel condamnat în situația de „condamnat cu executarea pedepsei condiționat suspendată”. În acest mod suspendarea condiționată a executării pedepsei se arată a fi o problemă privind executarea pedepsei dat fiind faptul că obiectul suspendării este executarea pedepsei. Astfel, se suspendă executarea pedepsei și nu aplicarea pedepsei.

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul procurorului Țurcanu Svetlana, urmează a fi admis, cu casarea în partea modului de executare a pedepsei în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, a hotărârilor judecătorești inferioare, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, confirmându-se temeiul pentru recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de

procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, casează sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 decembrie 2020 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2021, în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, în cauza penală în privința lui **Ignatov Lev Xxxxx**, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre în această parte, prin care exclude aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, stabilind executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei stabilite lui **Ignatov Lev Xxxxx** urmează a fi calculat din momentul reținerii acestuia.

În rest celelalte dispoziții ale deciziei atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **03 februarie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie